

Aman Etmeyin Ađam

– Mecit Aktürk · 30 Kasım 2013

Aman, etmeyin Ađam, sakın bize uymayın
Zararsızdır kavgamız; ne kol kopar ne bacak
Gürültü yapsak dâhi, yapan bizsek duymayın
Damardaki fazla kan bir şekilde akacak.

Ayırmak da ne demek; görenler el çırpıyor
Sanırsın boğa çıkmış arena ortasına.
Rakibin tarafı çok, arada göz kırpmıyor
Ya Râb, nasıl takıldım hasmımın oltasına!

Zerre kadar suçum yok; çattı bana aniden
"Ođlum! Bak git işine" dedim de kâr etmedi.
Bilmem ki ne isterler bu gariban fânîden
Kırk kişiler, tek idim; tabi gücüm yetmedi.

Tam gözlerim morarmış, kapanmak üzereyken
Yaşlı bir amca geldi sandım ki ayıracak
Dedi "henüz çok erken", yüzüm yara bereyken
Başka da kimse yoktu, bu kulu kayıracak.

Her tekniđi denedim altta kalmayım diye
Rakip faul yapıyor; üstelik de alenen
Ne kupa istiyorum, artık ne de hediye
Nasıl olsa bu demde galipler hep elenen.

Şükür siz geldiniz de, kurtardınız azaptan
Meltemdir sanıyordum, fırtına imiş esen.
Eyvaah! Gençliğim gitmiş, hayli düşmüşüm çaptan
Her darbeye gördüğüm yıldızdı desen desen.

Sırtım yere gelince öğrendim düzü tersi
Hiç umurumda değil; var sen gül gevrek gevrek
Endişeye mahal yok; aldım gereken dersi

Dostça yaşamak varken, kavga neyime gerek!

Mecit AKTÜRK